

[Udenrigsministeren.]

brejdede mod de vestlige lande selv — at det jo nok havde været heldigere med en jævnere overgang end denne meget kraftige prisforskydning, som nok skal komme på længere sigt, og som man sådan set, det ved jeg, fra al videnskabelig og teknisk side har forudsagt i mange, mange år — det gælder ikke alene for energisiden, det gælder såmænd også for andre råvarer, det er en helt klar forudsætning. Det er i virkeligheden en teknisk konsekvens af, at en mere industrialiseret livsform bliver udbredt til stadig større dele af jordens befolkning. Man kunne måske nok have ønsket sig — der er altså ingen bebrejdelse mod den ene eller den anden part i dette, for den kan lige så godt rettes mod den ene som mod den anden — at man havde fået en jævnere overgang, og det danske samfunds problem, som jeg har været inde på et par gange, ligger jo netop i, at der er sket et spring. Et spring, som man må have en vis tid til at tilpasse sig. Og i den tid, man skal have til at tilpasse sig det, har man nogle rent faktiske vanskeligheder, og det var altså det, der ligger bagved.

Jeg skal gerne, som hr. Lasse Budtz bad om, drøfte hele spørgsmålet om forholdet til Cambodia i forbindelse med førstkommende møde mellem de nordiske udenrigsministre.

Jeg mener, jeg har svaret hr. Knud Damgaard på hans synspunkter, men jeg kan yderligere sige, det er klart, at også den nordatlantiske forsamling er en værdifuld del af dette. I det hele taget må vi sige, at på hele dette område er det helt afgørende, at man har forbindelsen og kontakterne til befolkningen. Det får man kun gennem de parlamentariske forsamlinger, og derfor må vi både støtte dem og sørge for at passe dem, selv om det somme tider kan være besværligt, det ved vi vist begge to et og andet om. Men vi må gøre det, og vi må også sørge for at få indrettet vort arbejde politisk sådan, at det kan lade sig gøre, for det er nu engang tilbagemeldingen, som er af betydning for, at der er en forståelse for disse opgaver. Det skal jeg da ikke på nogen måde tale imod.

Jeg håber, at jeg med disse bemærkninger har svaret på de spørgsmål, der har været fremme, og skal til slut sige, at regeringen kan acceptere det af hr. K. B. Andersen fremsatte dagsordensforslag. Der er stillet

forskellige ændringsforslag, og jeg kan som en fællesnævner sige, at dem kan regeringen ikke gå ind for.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor jeg skal fastsætte en taletid for ordførerne på indtil 10 minutter.

K. B. Andersen (S):

Hr. Arentoft fra det parti, der af grunde, som vi aldrig har fået at vide, kalder sig fremskridtspartiet, gør opmærksom på, at man ville afskaffe enhver form for u-landsbistand. Jeg ved ikke, hvor mange stemmer der ligger i det, så længe man siger det sådan helt generelt — nogle ligger der vel desværre nok — men der ligger jo også menneskelige problemer i det.

Når man nu ude i Bangla Desh inden så forfærdelig længe — altså hvis hr. Arentofts parti fik magt, som det havde agt — pludselig fik standset opbygningen af de tekniske skoler, dette land har brug for også for sin fremtidige virksomhed, så vil man spørge derude: ja men hvad er der sket i Danmark? Hertil må vi svare: jo, Glistrup er kommet til magten, og derfor må I ingen uddannelse få.

Når man i Botswana pludselig standser det vandudviklingsprogram, som er helt afgørende for Botswanas udvikling, så vil de være forundrede over Danmarks reaktion, og så vil de få at vide, at en mærkelig reaktionær, kold, isolationistisk, egoistisk bevægelse, der kalder sig glistrupismen, er kommet til magten i Danmark, og derfor lukker vi vandhanen, som for dem er af livsvigtig betydning.

Når de i Indien får at vide, at tuberkuloseundersøgelingsprogrammet bliver standset, og at Danmark pludselig — hvis ikke formanden ville hindre det, ville jeg sige — giver fanden i, om de bliver undersøgt eller ej, så er forklaringen altså, at Glistrup er kommet til magten i Danmark.

Når man ude i Indien standser det projekt, vi har i gang inden for spedalskhedsarbejdet, ja, så er grunden den samme: det har virkelig ingen interesse for de folk, der i heldigvis aftagende grad fylker sig bag hr. Glistrup.

Når man ude i Bangalore i Indien standser værktøjsmageruddannelsen, som er afgørende for de unge og deres muligheder, så